

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.079 van 14 december 1999

A. 62.813/VIII-1454

In zake : **MEEUS** Nicolas,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Wetenschapsbeleid,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric LEMMENS, advocaat,
rue du Parc 79
4020 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 17 maart 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Nicolas MEEUS de nietigverklaring vordert van artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 februari 1995 houdende benoeming van Marie-Louise HAINE tot hoofd van het departement IV "Muziekinstrumenten (Instrumentenmuseum)" bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis en van de impliciete weigering om verzoeker in dat ambt te benoemen;

Gelet op arrest nr. 53.699 van 13 juni 1995 waarbij het verzoek van Marie-Louise HAINE om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding

wordt toegestaan en waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 mei 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de brief die geldt als laatste memorie van verzoeker en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 november 1999;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. MARON, loco Mr. LEMMENS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker en Marie-Louise HAINE gesolliciteerd hebben naar de betrekking van hoofd van het departement IV "Muziekinstrumenten (Instrumentenmuseum)" (trap II van de leidinggevende functies); dat de wetenschappelijke raad op 8 september 1994 het volgende advies heeft uitgebracht :

" -Mevrouw Marie-Louise HAINE werkt sedert 23 jaar in het Instrumentenmuseum; zij is thans waarnemend afdelingshoofd. Ze is tevens docente aan een Belgische universiteit en heeft gedoceerd in het buitenland.

Haar wetenschappelijke publicaties zijn talrijk en worden zowel in België als in het buitenland als kwalitatief hoogstaand erkend.

Haar activiteit op het gebied van museologie verdient waardering.

-De heer Nicolas MEEUS werkt sedert 24 jaar in het Instrumentenmuseum. Hij is werkleider bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis. Hij is thans waarnemend departementshoofd. Hij is hoogleraar aan een Belgische universiteit en is in het buitenland op wetenschappelijk gebied zeer actief geweest.

De heer MEEUS heeft talrijke wetenschappelijke publicaties op zijn naam die in België en in het buitenland als kwalitatief hoogstaand erkend worden. Zijn activiteit op het gebied van museologie verdient waardering. Sedert verscheidene jaren leidt hij het Instrumentenmuseum op een manier die door iedereen gewaardeerd wordt. Zijn praktische kennis van de twee landstalen (hij is houder van het bewijs van voldoende kennis van het Nederlands dat geldig is voor de uitoefening van functies van niveau 1 bij het rijkspersoneel), samen met zijn beleidscapaciteiten, leveren hem terzake een aanzienlijk pluspunt op. Hierbij komt nog dat de heer MEEUS houder is van het door de universiteit van Paris IV-Sorbonne afgeleverde bekwaamheidsdiploma dat vereist is voor het leiden van onderzoekingen en dat hij ingeschreven is op de kwalificatielijst voor de werving van universiteitsprofessoren in Frankrijk.

De Raad is van oordeel dat de wetenschappelijke verdiensten van de twee gegadigden dezelfde zijn. Ze hebben beiden een aanzienlijke ervaring op het gebied van museologie. De heer MEEUS leidt evenwel sedert verscheidene jaren daadwerkelijk en op een efficiënte en gewaardeerde wijze het Instrumentenmuseum. Hij kent de twee landstalen, zoals blijkt uit de praktijk en uit zijn getuigschrift van het Vast Wervingssecretariaat.

Om deze redenen besluit de Raad eenparig na een stemming om de heer MEEUS voor te dragen voor de

uitoefening van het ambt van hoofd van departement IV en rangschikt hij Mevrouw HAINE als tweede";

dat de wetenschappelijke raad op zijn vergadering van 22 november 1994, nadat Marie-Louise HAINE een bezwaar had ingediend, de adviezen bevestigt die hij na afloop van de vergadering van 8 september 1994 had uitgebracht en in verband met Marie-Louise HAINE het volgende preciseert : "deze gegadigde was gastdocente aan de universiteit van Illinois en aan de "Ecole Normale supérieure de Paris"; ze is de enige musicologe van het Instrumentenmuseum die vermeld wordt in de "International Who's Who in Music"; dat het koninklijk besluit van 23 december 1994 dat bij de bestreden handeling ingetrokken wordt, als volgt gemotiveerd was :

" Gelet op het koninklijk besluit van 9 december 1992 waarbij de Heer MEEUS Nicolas, eerstaanwezend assistent bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, met ingang van 1 juli 1992 bevorderd wordt tot rang B van de wetenschappelijke loopbaan van het wetenschappelijk personeel in de graad van werkleider bij dezelfde instelling;

Gelet op het koninklijk besluit van 6 december 1993 waarbij Mevrouw HAINE Marie-Louise, doctor in de letteren en wijsbegeerte, met ingang van 1 augustus 1992 bevestigd wordt in rang B van de wetenschappelijke loopbaan van het wetenschappelijk personeel in de graad van werkleider bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis;

Overwegende dat de Wetenschappelijke Raad van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis in zijn definitief omstandig verslag van 22 november 1994 een gerechtvaardigde rangschikking van de kandidaten voor de ambten van hoofd van departement IV en van hoofd van de afdelingen 9 en 10 bij de voornoemde instelling heeft opgemaakt, welke ambten vacant waren verklaard bij een bericht in het Belgisch Staatsblad van 9 juni 1994;

Overwegende dat uit dat definitief omstandig verslag blijkt dat de heer Nicolas MEEUS en Mevrouw Marie-Louise HAINE, aangezien ze beiden houder zijn van een universitair diploma oudheidkunde en kunstgeschiedenis, alsmede van een diploma van doctor behaald na het verdedigen van een proefschrift in het openbaar, voldoen aan de statutaire voorwaarden om benoemd te kunnen worden in de leidinggevende functies waarvoor ze een kandidatuur hebben ingediend";

dat de motivering van het bestreden koninklijk besluit in de volgende bewoordingen gesteld is :

" Overwegende dat uit dit definitief omstandig verslag van de Wetenschappelijke Raad opgesteld op 22 november 1994 blijkt dat de Heer MEEUS Nicolas en Mevrouw HAINE Marie-Louise, voldoen aan de statutaire voorwaarden om benoemd te kunnen worden in de leidinggevende functie waarvoor ze een kandidatuur hebben ingediend;
Overwegende dat dit definitief omstandig verslag een rangschikking voorstelt van de kandidaten voor de functie van Hoofd van Departement IV en van Hoofd van de Afdelingen 9 en 10 binnen de voornoemde instelling en die open werden verklaard via een bericht in het Belgisch Staatsblad van 9 juni 1994;
Overwegende dat de Wetenschappelijke Raad de bevoegdheid van de benoemde overheid niet zou kunnen beknotten door het advies uit te brengen dat slechts de eerst gerangschikte kandidaat mag weerhouden worden om het Departement te leiden;
Overwegende dat een officieel erkende kennis van de tweede landstaal geen noodzakelijke verplichting vormt voor het uitoefenen van de functie van Hoofd van dat Departement;
Overwegende het aantal en het belang van de publikaties van Mevrouw HAINE, waardoor zij blijk geeft van het leiden van vele wetenschappelijke activiteiten en van een musicologische verzameling van internationale vermaardheid;
Overwegende dat Mevrouw HAINE een nationale en internationale erkenning heeft verworven als universitaire docente en als vorser;
Overwegende dat, enerzijds de uitzonderlijke faam van Mevrouw HAINE binnen het wetenschappelijk milieu en het milieu der gespecialiseerde uitgaven, en anderzijds vooral de bevoorrechte internationale erkenning waarvan zij hierdoor geniet binnen de universitaire wereld, de zeldzame kwaliteiten zijn die haar zonder twijfel aanduiden als de meest adekwate keuze voor de leiding van Departement IV ...";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij aanvoert dat hij tot ieders voldoening sedert bijna vijf jaar de omstreden betrekking bekleedde, eerst als conservator ad interim, daarna als waarnemend hoofd van een departement; dat hij voorts in hoofdzaak stelt dat in de motivering van de bestreden handeling niet aangegeven wordt op welke basis Marie-Louise HAINE boven hem verkozen is, terwijl

inzonderheid de raad van de instelling hem in zijn omstandig verslag eenparig als eerste kandidaat voordraagt; dat hij ten slotte van oordeel is dat de motivering van de bestreden handeling, gelet op het dossier van de twee kandidaten, niet juist en afdoende kan worden geacht;

Overwegende dat de bestreden handeling de redenen voor de keuze van Marie-Louise HAINE vermeldt; dat de verwerende partij er niet toe gehouden is aan te geven om welke redenen ze verzoeker niet in aanmerking genomen heeft; dat uit het administratief dossier blijkt dat zowel verzoeker als de verwerende partij wisten dat het advies van de wetenschappelijke raad van 8 september 1994 eenparig uitgebracht was; dat het niet vermelden van die omstandigheid in de bestreden handeling verzoeker derhalve geen nadeel kan hebben berokkend; dat voor het overige de argumentatie van verzoeker samenvalt met de in het tweede middel uiteengezette argumentatie; dat het eerste middel, in zoverre het ontleend wordt aan het gebrek aan een uitdrukkelijke motivering, niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van het beginsel dat de aanspraken en verdiensten van de verschillende gegadigden voor een openbare betrekking met elkaar dienen te worden vergeleken, schending van artikel 10 van de Grondwet, van de artikelen 21 en 22 van het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat, kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten en machtsoverschrijding; dat hij betoogt dat hij dezelfde wetenschappelijke bekwaamheidsbewijzen kan laten gelden als die welke ten voordele van Marie-Louise HAINE in aanmerking genomen zijn en dat, wat de benoeming in een

leidinggevende functie betreft, het enige criterium op basis waarvan tussen hen had kunnen worden gekozen, namelijk het voordien uitoefenen van een soortgelijke functie, niet in aanmerking genomen is; dat hij onderstreept dat de bestreden handeling niet gesteld is op voorstel van de directeur-generaal; dat hij concludeert dat het kennelijk onredelijk is hem te weren, gelet op het verslag van de wetenschappelijke raad en rekening houdend met zijn anciënniteit in het Instrumentenmuseum, zijn kennis van de twee landstalen, zijn beleidscapaciteiten en het feit dat hij tot ieders voldoening gedurende vijf jaar de hogere functie heeft uitgeoefend die met de toegewezen betrekking overeenstemt; dat hij de vergelijking van de verwerende partij tussen de respectieve publicaties van de gegadigden betwist; dat hij van oordeel is dat die vergelijking "uitsluitend op rekenkundige gronden berust" en de cijfers aanvecht die als basis voor die vergelijking hebben gediend, terwijl de wetenschappelijke raad, samengesteld uit experts, de lijst van de publicaties had onderzocht, alsmede de inhoud ervan; dat hij voorts toelichtingen verstrekt over het onderwijs dat hijzelf en Marie-Louise HAINE verschaft hebben;

Overwegende dat de wetenschappelijke raad, na te hebben vastgesteld dat de wetenschappelijke verdiensten van de twee kandidaten dezelfde zijn, aanvoert dat verzoeker de uit te oefenen betrekking effectief uitgeoefend heeft en dat hij Nederlands kent en op basis daarvan verzoeker eenparig als eerste voordraagt; dat het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat, zoals het van toepassing was op het ogenblik dat de bestreden handeling gesteld is, de regelgeving die geldt voor het rijkspersoneel van toepassing verklaart op de in casu bedoelde personeelsleden; dat volgens artikel 10, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 augustus

1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen, de uitoefening van een hoger ambt geen aanspraak verleent op vaste benoeming in de graad van dat ambt; dat verzoeker de verwerende partij bijgevolg niet kan verwijten bij het vergelijken van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden geen rekening te hebben gehouden met de omstandigheid dat hij voordien een leidinggevende functie had uitgeoefend; dat de kennis van het Nederlands geen vereiste is waaraan vooraf moet worden voldaan met het oog op de omstreden benoeming; dat uit de bestreden handeling blijkt op basis van welke vergelijkingsgronden, die trouwens vermeld worden in het administratief dossier, de verwerende partij haar keuze gewettigd heeft; dat niet blijkt dat de verwerende partij, door zo te handelen een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling heeft begaan; dat wat betreft de schending van artikel 22 van het statuut van het voormelde wetenschappelijk personeel waarnaar in het middel verwezen wordt, inzonderheid ten aanzien van de omstandigheid dat de directeur-generaal geen advies gegeven heeft, uit die bepaling volgt dat de rol van de directeur-generaal ertoe beperkt is aan de minister het definitief omstandig verslag van de wetenschappelijke raad te bezorgen, zonder dat hij daarbij ten behoeve van de minister voorstellen mag doen die afwijken van de door die raad opgemaakte rangschikking; dat in casu het verslag van de raad door de secretaris-generaal aan de minister bezorgd is; dat die handelwijze verzoeker geen nadeel kon berokkenen; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op veertien december 1900 negenennegentig door:

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
de Hr. SCOHY,	toegevoegd griffier.

De toegev. Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.